

Αρχιερατική αγρυπνία για την εορτή της Συλλήψεως της Αγίας Θεοπρομήτορος Άννης και του Οσίου Γερασίμου στη Νάουσα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το βράδυ της Κυριακής προς Δευτέρα 9 Δεκεμβρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε Αγρυπνία στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Ναούσης επί τη εορτή της Συλλήψεως της Αγίας Θεοπρομήτορος Άννης και του Οσίου Γερασίμου του Υμνογράφου, παρεκκλήσιο των οποίων υπάρχει εντός του Ιερού Ναού.

Κατά τη διάρκεια της Αγρυπνίας τέθηκαν σε προσκύνηση αποτμήματα ιερών Λειψάνων της Αγίας Άννης και του Οσίου Γερασίμου, ενώ στο τέλος της θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος ευλόγησε το κόλλυβο των Αγίων.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

Πρίν από δύο ημέρες εορτάσαμε τή μνήμη τοῦ νέου ὁσίου τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ὁσίου Γερασίμου τοῦ Ὑμνογράφου, τοῦ Μικραγιαννανίτου, στόν ὁποῖο ἔχετε ἀφιερώσει ἕνα κοινό παρεκκλήσιο στόν ναό σας μαζί μέ τήν ἁγία Θεοπρομήτορα Ἄννα πού τιμοῦμε ἀπόψε.

Ἡ κοινή ἀφιέρωση δέν εἶναι τυχαία, καθώς ὁ ὁσιος Γεράσιμος ἀσκήτευσε ἐπί 70 χρόνια στή Σκήτη τῆς Μικρᾶς Ἀγίας Ἄννης, στήν ἔρημο τοῦ Ἀγίου Ὁρους, καί τήν εὐλαβεῖτο καί τήν τιμοῦσε ἰδιαίτερος ὡς μητέρα τῆς μητέρας πάντων τῶν χριστιανῶν καί ἰδιαίτερος τῶν Ἀγιορειτῶν, οἱ ὁποῖοι ζοῦν στό Περιβόλι τῆς Παναγίας καί τήν ἀποκαλοῦν μάλιστα γιαγιά τους.

Ἔτσι μέ τήν ἀποψινή ἀγρυπνία τιμήσαμε μαζί μέ τήν ἁγία Θεοπρομήτορα Ἄννα καί τόν ὁσιο Γεράσιμο. Καί τούς τιμήσαμε προσευχόμενοι, ὅπως ἀρμόζει στούς ἁγίους μας καί μάλιστα στούς δύο αὐτούς ἁγίους, οἱ ὁποῖοι, θά μπορούσε νά πεῖ κανεῖς, ἔχουν ὡς κοινό χαρακτηριστικό τήν προσευχή, γιατί ἦταν καί οἱ δύο κατ' ἐξοχήν ἄνθρωποι τῆς προσευχῆς.

Ἄνθρωπος τῆς προσευχῆς ἦταν ἡ ἁγία Ἄννα, τῆς καρδιακῆς καί ἀδιαλείπτου προσευχῆς πρός τόν Θεό. Ζητοῦσε ἕνα θαῦμα, νά λύσει ὁ Θεός τά δεσμά τῆς ἀτεκνίας της καί νά τήν ἀξιώσει νά ἀποκτήσει ἕνα παιδί. Καί ὁ Θεός ὄχι μόνο ἄκουσε τήν προσευχή της καί τῆς χάρισε παρά τήν προχωρημένη ἡλικία της ἕνα παιδί, μία θυγατέρα, ἀλλά κάτι ἀκόμη μεγαλύτερο καί ὑψηλότερο: τήν ἀξίωσε νά γίνει μητέρα τῆς Μητέρας τοῦ Κυρίου μας, τοῦ Σωτῆρος καί Λυτρωτοῦ τοῦ κόσμου.

Δέν ἔχει σημασία πόσα γνωρίζουμε γιά τή ζωή τῆς ἁγίας Ἄννης, σημασία ἔχει ὅτι γνωρίζουμε τό θαῦμα πού ἔζησε καί τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο τό διαχειρίσθηκε.

Ὁ Θεός ἄκουσε τήν προσευχή της, ἔστω καί ἂν γιά τούς λόγους τούς ὁποίους Ἐκεῖνος μόνο γνωρίζει τήν ἄφησε νά περιμένει καί νά ἐπιμένει στήν προσευχή. Ὅταν ὅμως ἔλαβε αὐτό τό ὁποῖο τόσο περιπαθῶς ἐπιζητοῦσε, ἡ ἀγία Ἄννα δέν ξέχασε τόν δωρεοδότη Θεό, δέν παρασύρθηκε ἀπό τή χαρά πού τῆς ἔδωσε ἡ γέννηση τῆς θυγατέρας της. Καί ὅχι μόνο δέν παρέλειψε νά εὐχαριστήσῃ τόν Θεό, γιατί ἀνταποκρίθηκε στίς προσευχές της, ἀλλά καί τόν εὐχαρίστησε μέ ἕναν τρόπο μοναδικό καί ἀξιοθαύμαστο. Τόν εὐχαρίστησε προσφέροντάς του αὐτό, γιά τό ὁποῖο τόν παρακαλοῦσε σέ ὅλη της τή ζωή· τόν εὐχαρίστησε ἀφιερώνοντας σέ Ἐκεῖνον τό παιδί γιά τό ὁποῖο τόσο πολύ τόν εἶχε παρακαλέσει.

Ἀνάλογη ἦταν καί ἡ στάση τοῦ ὁσίου Γερασίμου. Νέος μοναχός ἔμεινε μόνος στήν καλύβη τοῦ Τιμίου Προδρόμου, γιατί δέν θέλησε νά ἐπιστρέψῃ στόν κόσμο ἀκολουθώντας τόν Γέροντά του. Καί ἀφοσιώθηκε στήν προσευχή, στήν ἀδιάλειπτη καρδιακή προσευχή, μέχρι πού ἀξιώθηκε τρία χρόνια ἀργότερα νά δεῖ, ἐνῶ προσευχόταν στόν μικρό ναό τῆς Καλύβης του, τόν Χριστό ἐνώπιόν του, μέσα σέ ἕνα ἐκθαμβωτικό φῶς, καί τόν ἄκουσε νά τόν διαβεβαιώνει ὅτι οἱ προσευχές του εἰσακούσθηκαν καί οἱ δυσκολίες καί οἱ πειρασμοί πέρασαν πλέον.

Τήν ἴδια ἐκείνη ἐποχή ἔλαβε ὅμως ὁ ὁσιος Γεράσιμος καί τό μέγα χάρισμα τοῦ Ὑμνογράφου, τό ὁποῖο ἦταν ἐπίσης καρπός τῆς προσευχῆς του. Καί ὅπως ἡ ἀγία Θεοπρομήτωρ Ἄννα δέν ἐπαναπαύθηκε στό γεγονός ὅτι εἰσακούσθηκε ἡ προσευχή της, ἔτσι καί ὁ ὁσιος Γεράσιμος διῆλθε ὅλη τή ζωή του προσευχόμενος καί ἀξιοποιώντας τό χάρισμα τοῦ Ὑμνογράφου πού ἔλαβε ἀπό τόν Θεό, συγγράφοντας χιλιάδες ὕμνους πρός τιμήν τῆς Κυρίας Θεοτόκου καί τῶν Ἀγίων καί δοξάζοντας δι' αὐτῶν τόν Θεό.

Τά δύο αὐτά στοιχεῖα τῆς ζωῆς τῆς ἀγίας Θεοπρομήτορος Ἄννης ἀλλά καί τοῦ ὁσίου Γερασίμου, ἡ προσευχή καί ἡ εὐγνωμοσύνη πρός τόν Θεό, τό θαῦμα καί ἡ ἀνταπόδοση, ἔχουν νά διδάξουν πολλά καί σέ μᾶς.

Δέν εἶναι λίγες οἱ φορές πού ζητοῦμε ἀπό τόν Θεό ἕνα θαῦμα, μιά θεραπεία ἢ τή λύση σέ κάποιο πρόβλημα πού μᾶς ἀπασχολεῖ. Πολύ συχνά ὅμως μετά ἀπό δύο ἢ τρεῖς ἡμέρες, μετά ἀπό δύο ἢ τρεῖς ἐβδομάδες πού παρακαλοῦμε τόν Θεό ἀλλά δέν λαμβάνουμε καμιά ἀπάντηση καί δέν βλέπουμε κανένα σημεῖο ἀνταποκρίσεως τοῦ Θεοῦ στό αἶτημά μας, ἀπογοητευόμαστε, παύουμε νά προσευχόμαστε, ἀντιδροῦμε καί δυσανασχετοῦμε· ἴσως μερικές φορές φθάνουμε καί στά ὅρια τῆς ἀμφισβητήσεως καί τῆς ἀπιστίας. Ξεχνοῦμε ὅμως πῶς ἂν ὁ Θεός ἐπενέβαινε στή ζωή μας ὅποτε ἐμεῖς τοῦ τό ζητούσαμε, τότε αὐτό δέν θά ἦταν θαῦμα, γιατί θαῦμα εἶναι ὅ,τι ξεπερνᾷ τή δική μας πρόβλεψη καί τή δική μας δύναμη. Δέν θά ἦταν θαῦμα καί δέν θά εἶχε ἴσως καί τίς εὐεργετικές συνέπειες πού θά θέλαμε.

Ὁ Θεός ἐπεμβαίνει θαυματουργικά στή ζωή μας, ὅταν Ἐκεῖνος νομίζει ὅτι εἶναι ὠφέλιμο γιά μᾶς, ὅταν εἶναι βέβαιος ὅτι ἡ πίστη μας εἶναι τόσο σταθερή, ὥστε

μπορεῖ νά ἀντέξει τό βάρος καί τό μέγεθος ἑνός θαύματος. Ὁ Θεός ἐπεμβαίνει θαυματουργικά στή ζωή μας, ὅταν ἔχει δοκιμάσει τήν ὑπομονή καί τήν ἐπιμονή μας, γιατί μόνο ὅταν ξέρουμε νά ὑπομένουμε καί νά ἐπιμένουμε στήν προσευχή, τότε μποροῦμε νά δεχθοῦμε τό θαῦμα ὡς δωρεά τοῦ Θεοῦ καί νά τοῦ ἀποδώσουμε τήν εὐχαριστία καί τήν εὐγνωμοσύνη πού τοῦ ἀνήκει, ὅπως ἔκανε ἡ ἁγία Ἄννα καί ὁ ὁσῖος Γεράσιμος. Ἡ εὐγνωμοσύνη καί ἡ εὐχαριστία πρὸς τόν Θεό εἶναι, ἄλλωστε, κάτι πού δέν θά πρέπει νά παραλείπουμε ποτέ, διότι ὅλα ὅσα ἔχουμε στή ζωή μας καί ἡ ζωή μας ἡ ἴδια, εἶναι δῶρα τοῦ Θεοῦ.

Ἔτσι, λοιπόν, ἅς διδαχθοῦμε καί ἐμεῖς ἀπό τό παράδειγμα τῆς ἁγίας Ἄννης καί τοῦ ὁσίου Γερασίμου τοῦ Ὑμνογράφου καί ἅς μάθουμε νά προσευχόμαστε καί νά παρακαλοῦμε τόν Θεό. Ἄς μάθουμε ὅμως καί νά τόν εὐχαριστοῦμε γιά ὅ,τι μᾶς προσφέρει ἀξιοποιώντας τή δωρεά του γιά τή δόξα του.

Καί τότε ὁ Θεός θά χαρίζει καί σέ μᾶς «ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν», ἀλλά καί τή σωτηρία μας διά πρεσβειῶν τῆς ἁγίας Ἄννης καί τοῦ ὁσίου Γερασίμου τοῦ Ὑμνογράφου πού τιμήσαμε ἀπόψε.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)